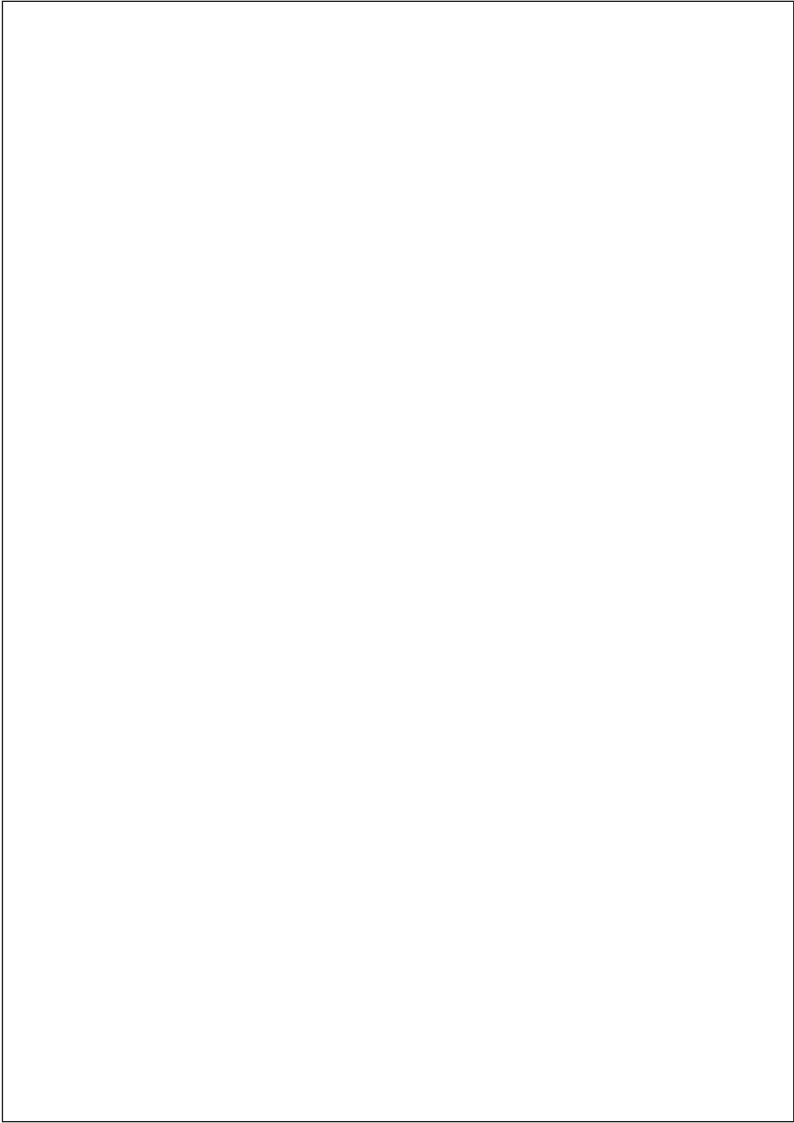

Mirizmy

debutová zbierka básní

Mirizmy Kirkov

Mirizmá

Mirizmá Kirkov

Mirizmä

Autor: Mirizmä Kirkov

Vydavateľ, zalomenie, tlač: Richard
Lunter – Kicom

Telgárt 16, 976 73, IČO: 33826781
info@knihanaj.sk, www.knihanaj.sk
Vydanie prvé, rok 2014

Ilustrácie: Juraj Dlugolinský

Korektúry: Jana Burdová

ISBN: 978-80-969949-4-6

Všetky práva vyhradené.

Žiadna časť tejto publikácie nesmie
byť rozširovaná, kopírovaná bez
písomného súhlasu majiteľa autor-
ských práv.

Predslov

Myslím, že nepoznám vo svojom okolí človeka, ktorý by bol fascinovanejší poéziou. Poéziou ako entitou, ako cestou, po ktorej možno ísť, poéziou ako determinantom, ktorý zmení všetko, čoho sa dotkne. Ak máte v genóme vpísané takéto znamenie, celkom iste to nejakو poznačí váš život. Stanete sa členom literárneho klubu, alebo kníh-kupcom, prípadne organizátorom čítaní-čiek a stretnutí s básnikmi, alebo budete mať „len“ výrazne zmenený hľadáčik, ktorým sledujete svet okolo seba. Prípadne - ako u Mirizmy Kirkov, všetko naraz. Ešte i fakt, že sa nielen v profes-nom prostredí predstavuje pseudonymom, ktorý odkazuje na jej detstvo, do toho konceptu príznačne zapadá.

Obrázok vášnivého fanúšika veršote-pectva by bol, samozrejme, nekomplet-

ný bez vlastnej autorskej tvorivosti. Tú sledujem u Mirizmy Kirkov niekoľko rokov a musím povedať, že mi robí radosť vývoj, akým sa uberá jej poetická výpoveď. Posplietaná z drobných reflexií, nazeraných fokusom nežnej, ženskej poetiky, okrášlená jemnými pointami a trópami, opatrne balansujúcimi medzi poetizmom a symbolizmom, prináša vzrušujúci, intímny dialóg medzi autorkiným vnútrom a objektmi jej pozorovania a túžob.

Mirizma Kirkov dvíha zo zeme „pe-soovskú“ nepotrebnosť umenia a povyšuje ju na objekt adorácie. Som rád, že táto bohumilá činnosť prerástla do vysnívaného knižného debutu. Pevne verím, že na radosť všetkých láskavých čitateľov.

Števo Šanta

Zhovárala som sa
kým nevošla dievčina
Pekná, ach
aká bola pekná
Pokoľne bosou nohou
pevnou rukou
objala priestor
Pomyslela som si
zavolám, aby si ešte nechodil

Nad terasou sa zbieha dážď

Už padajú slivky
s radosťou im vyjedzme život
Rozdeľme si chuť
a o rok
o sto
budeme ešte stále padat' do pier

V slnečnicovom poli
je tých slnk na teba dosť
Za každou vyďobanou
zo seba zhodíš kus látky
Prehltneš glg prehriatej minerálky
Otrieš dlane o vlhké boky

A moja deka pod pazuchou
začne neznesiteľne škriabat'

Zapadajú stromy
Žalúzie režu
izbu na rezance
Mamín vývar lieči
prichádzajúce spomienky
Mätko sa v uchu zahniezd'ujú
spevy zo záhrady
Aj vôňa
prúdiaca cez parapety
k železnej posteli
oklamú bolesť

Ako z detskej izby
príde spánok

Ráno o šiestej
sa bežecké topánky
zblížuju s loďčkami
na treťom schode

Chlieb vylieza
melódia dupoce

Mrzne
vystrčený palec

Zrazu je pred prebúdzaním
tlačénica

Našťastie
sa v nej mihneš

Presýpam sa
z večera do rána
zo šálky na stôl
z okna do dverí

Zbieraš
len tie chybné
prívet'ké úlomky
čo nám neprelezú
krkom

Na drobno melieš
činy

Na jemno
sa vkladáš

Chceli by ste
všemožné ženy ?

Gymnastky a matky?

Tolerantné háremistky?

Čo už so sebou
v mojích rokoch
a svetoch

Zahrám sa radšej
na blondínku

Sníval sa mi sen
ako som porodila dcéru
Pýtala sa ťa
na meno

„Chcel by som Marušku
aby ma milovala
viac ako soľ,,

Ráno
prisolím chlieb
Zabudnutými kryštálíkmi
prejdem po perách
V nádeji
že neprehrám
nad túžbou

Hneď
ako zabudnem
na milujúce manželky
vstúpim
do príbehov
Chvíľu prešľapujem
na posledných stranách
Potom sa rozbehnem
k predslovu
Vydýcham príležitosť
Prečkám zbytočné reči,
ktoré ma majú pripraviť
na dej
Preskočím aj ďakovačky
a celé
to zhltnem